Hospodářská Besídka.

Pořádá JAN JANÁK.

Přípravy farmáře na jaro.

Zimní krátké dny počínají se rychle prodlužovati. Za to krátí se doba odpočinku farmáře i doba zbývající mu k vykonání potřebných prací k jarní setbě. Krátí se i zásoby k prodeji zbývajících plodin, i zásoby píce pro dobytek. Prodlužujícími se dny dávána je hospodáři příležitost, aby svoji činnost ponenáhlu zvyšoval a k novému naplňování sýpek svých, z kterýchž bude živiti veškeré lidstvo se připravoval.

Kdo loňského roku dobře počítal, seznal zajisté, když rok s rokem se sešel, jak si zásoby jeho stojí, jak pochodil, v kterém odvětví jevil se mu nedostatek a v kterém nadbytek. Na základě tom může letos počítat ku předu, aby chyb, jichž se snad dopustil loni, letos uvaroval se.

První tudíž prací farmáře, při pravujícího se na letošní kampaň, jest, počítati i plánovati ku předu. Nežli vezme farmář na jaře pluh do ruky, nechť již má vypracovaný určitý plán, ať ví již, co kam síti, jak mnoho toho či onoho síti. Tak jako stavitel pracuje podle určitého, plánu má podle něho pracovati i farmář. Plán takový je pak znamenitým vodítkem a může se v pádu potřeby a okolností v době jeho provádění vždy tu a tam opraviti. Počasí, na které se tak mnozí vymlouvají, nesmí nikdy býti naším velitelem, nýbrž součinitelem při provádění našich plánů. My musíme postupovati s ním ve shodě a svým důmyslem jeho vrtochům nadbíhati.

Když máme plán vypracovaný, neodkládejme ani jediný den s přípravou semene k setí. Mnoho-li kterého semene budeme potřebovat, již víme, proto hleďme zavčas opatřiti si je. Buďme pamětlivi přísloví: "Jaké plemeno, také semeno", aneb "Jaké semeno, také plemeno." Hleďme svěřiti matičce zemi jen to semeno nejlepší, které si zaslouží, aby jí bylo živeno, které si zaslouží, abychom je čtyři až pět měsíců v roce obdělávali, a které nám přinese za práci naši slušnou odměnu. Nejste li spokojeni se semenem vlastním, kupte si od souseda druh, který se vám zamlouval. Nemá-li ani soused takového, obraťte se na spolehlivého semenáře, který požívá u vás i sousedů vašich dobré pověsti. Neobjednávejte však žádných druhů, byť i za nejlepší prohlašovány byly, které se pro krajinu vaši nehodí, aneb které jste aspoň v malém nevyzkoušeli. Ať pak máte již semeno vlastní neb z odjinud objednané, důkladně je nyní vyčisťte, několikrát na mlýnku přežeňte a jen toho nejlepšího k setbě použijte. Čistěním musí se odstraniti nejen všechen plevel, ale i zrno špatné, lehké a nedokonale vyvinuté. Připravené pak semeno vyzkoušejme na klíčivost.

Znalost klíčivosti semen jest velmi důležita. Klíčivost je první podmínkou jakosti semene, neboť jen klíčivé semeno roste. Množství výsevu má mnoho co činiti s úrodou. Chceme li určiti správné množství výsevu na akr, *musíme* znáti procento klíčivosti semene, neboť: stačí-li na akr 2 bušle semene s pinou klíčivostí, musíme síti 2·66 bušle semene s klíčivostí 75procentní.

Zkoušení klíčivosti je prací poměrně jednoduchou, je to, abychom tak řekli hračka. Není k tomu zapotřebí žádných aparátů. Semeno potřebuje k vzklíčení vláhu, teplo a vzduch. A to máme vždy po ruce. Vezměme nějaký talíř aneb misku, nalejme na ni vody a do té postavme obyčejnou nepolévanou misku hliněnou, jakých používá se po květináče. Musí býti nepolévaná, aby se mohla do ní vtahovati voda ji obklopující. Do této vnitřní misky napočítejme sto zrn toho kterého semene, zakryjme vše a postavme do teplého místa. Voda nesmí přes okraj vnitřní misky přetékati, nýbrž pouze stěnami a dnem dovnitř prosakovati, aby semeno stejnoměrně zavlažovala. V pádu potřeby se do misky více vody přileje. Za několik dní shledáme, že semena vyrazila klíčky. Spočítejme, kolik ze sta jich vyklíčilo, kolik jich klíčilo silně, kolik slabě a kolik jich nevyklíčilo vůbec. Zkouška se může k vůli přesnosti opakovat několikráte; pak vezme se průměr, který dává nám měřítko velmi spolehlivé. Vzorky musí se bráti z hromady, tak jak zrno leží. Pak označíme každou hromadu nápisem, udávajícím procento klíčivosti, dle něhož se při stanovení množství výsevu řídíme.

Konečně přihlédněme ke strojům, aby byly na jaro v náležitém pořádku. Neníť dobrým hospodářem, kdo teprve, když naskytne se pěkný den k práci, musí jezditi od řemeslníka k řemeslníku s nářadím. Takový promešká mnoho drahého času a často propase tu nejpříhodnější dobu, v které mohla býti ta, či ona práce vykonána. Řemeslníci bývají v době jarní prací přetíženi, ano trvá to mnohdy příliš dlouho, nežli se od nich čeho dočkáme. Nyní je též nejlepší příležitost uvésti postroje a řemení do pořádku a připraviti si též nějaké zásobní.

Jedním slovem, má si hospodář během těchto prvních měsíců připraviti vše, aby pak nebyl ničím zdržován, když práce v poli nastane.

Prořezávání ovocných stromů.

Stručný výtažek z 'Farmers' Bulletinu' č. 181.

Tvarování koruny.

Jedním z nejdůležitějších kroků při vývoji jak ozdobných plantáží stromů, tak ovocných sadů, jest náležité seřezávání koruny, tak aby vyvinula se v náležitém tvaru a v náležité výšce. Dokud jsou stromy mladé, je to snadnou věcí dáti jim takový tvar, jaký si přejeme. Nejvíce záleží na tom, jak stromek seříznemeli při vysazování.

Na prvém místě je třeba seříznouti všechny větve ve stejné vzdálenosti od hlavního kmene či osy stromu, neboť jedině tak docílí se vývoje souměrného. Pak musí se větve uříznouti tak, aby vzdálenost jedné od druhé na ose byla souměrnou. Nejspodnější větev může býti nějakých pět neb šest stop nad půdou, kdežto druhá má býti o několik palců výše a státi k prvé v úhlu 33 neb 45 stupňů. Vždy má se přihlížeti, aby větve neběžely stejným směrem. Třetí větev, jež může státi k prvé v úhlu 66 aneb 90 stupňů, má státi 4 až 8 palců nad druhou atd., až závitovitá čára postavení větví stanovící dojde až k vrcholku. Jsou li větve takto pěkně rozděleny, nebývá strom též tak snadno poškozen sněhem aneb silnými větry. Větve se s kmenem lépe pojí, když vystupují z něho v různých výškách, nežli kdyby vycházely kolem dokola z jednoho místa.

Kmen má vysílati na stranu od tří do pěti větví. Rozděluje-li se jen ve dví, má i korunu dvojitou a spíše se rozčísne, když je obtížen sněhem aneb při větru, nežli když má kolem hlavní osy několik větví v různých výškách. Proto má se již mladý stromek seřezávati a říditi tak, aby se dosáhlo u něho žádoucího rozvětvení.

Co bylo řečeno o koruně stromů všeobecně, platí o stromech ovocných touže měrou, jenže při stromech ovocných musí být koruna mnohem níže u země, nežli při stromech ozdobných. U jabloní se v novější době nechává koruna rozvětvovati už ve výšce 3 stop, kdežto u sliv a broskví bývá nejobyčejnější výška 18—20 palců. Úzká koruna má mnohé výhody. Předně se takový strom snadněji čeře, za druhé netrpí tak značně větry a za třetí nespálí jeho kůru jihozápadní slunce, poněvadž nízký kmínek je stíněn korunou. Kromě toho vítr v krajinách mu vysazených neokládá tolik ovoce. Trhání ovoce se stromů nízkých přijde též mnohem laciněji.

Pozdější seřezávání.

V prvých letech vysazení vyžadují často jak ovocné, tak i ozdobné stromy častého a hojného prořezávání. Strom obyčejně v prvých desíti letech žene hlavně do výšky. Abychom zachovali souměrný tvar koruny a nechcemeli, aby strom přinášel ovoce na dlouhých a vyvstávajících větvích, je třeba rozvážně je zkracovati. Při hrušních a jabloních neměly by při sázení ponechané větve býti delší než 8 palců. Ku konci prvého roku, když nastane doba prořezávání, má se opět roční vzrůst zkrátit alespoň na 1 stopu. Žádná z hlavních větví kmenových neměla by nésti více, než tři větvičky postranní, jež mají býti 8 palců dlouhé. Třetím rokem se to opakuje, jen že místo těch větviček na každé z větví loňských měly by se ponechati jen dvě letošní. Jejich rozdělení řídí se týmže pravidlem jako rozdělení větví na hlavním kmeni.

Při stromech, jež rostou do jehlance, vysílajíce větve kolmo vzhůru, budiž přihlíženo k tomu, aby při zkracování větviček ponechané očko poslední směřovalo na venek a ne do vnitř stromu. Pakli se však koruna stromu přirozeně příliš rozšiřuje, ano je třeba z jakékoliv příčiny docíliti tvaru spíše jehlancovitého, má se ponechati očko konečné na vnitřní straně větve. Pamatujme, že na tu stranu, na které nalézá se poslední očko seříznuté větve, poroste nám i nový výhon.

U sliv a broskví, jež nemají tak dlouhý život jako jabloně aneb hrušně, nemají tyto podrobnosti ohledně zkracování větví takové důležitosti, zvláště pokud týká se prořezování pozdějšího. Za to však je velmi důležitým seřezání prvé, k tvorbě koruny sloužící, poněvadž slivoně a broskvoně snáze se pod ovocem lámou nežli jabloně. Obyčejně se u broskví zkracují roční výhony na polovici. Když však nedosáhnou roční výhony přes 8 palců délky, není třeba je přiřezovati. Jsou-li delší, seřežme je. Má to dvojí účel — zachová se vzhlednost a složitost koruny stromu a předejde se přetížení ovocem. Zbylé ovoce se pak lépe vyvine.

Odstraňování větví starých.

Když někdo opomenul dbáti pravidel výše uvedených, nastane mu jednou potřeba odstraniti tu a tam nějakou větev starší. Při tom však nastává otázka, jak to provésti, aby se stromu příliš neuškodilo? Aby se docílilo rychlého zahojení se rány odejmutím větve způsobené, musí býti řez hladký, zvláště na okrajích při kůře. Proto má se k seřezování větví použiti dobře nabroušené pilky, načež se pak může řez ještě přihladiti ostrým zahradnickým nožem. Těžké větve je nejlépe řezati na dvakrát, totiž uříznouti je napřed asi na 18 až 24 palců daleko od kmene a pak teprve zbývající pahýl seříznouti. Tím způsobem předejde se rozštípnutí se zbylého suku aneb snad i sedření kůry. Pahýl takový může se seříznouti u samého kmene, a rána taková brzy se zaleje. Při seřezování větví mladých dělejme řez přímo nad očkem, neboť zanechávati zde kousek větve je zbytečností, poněvadž ona uschne.

(Pokračování).

Z hospodářského zápisníku.

— Na dobytku zimou trpícím nemůže přibývati, neboť píce jím spotřebovaná použita je v těle k vyvinování tepla místo k usazování se jako tuk.

— Velmi důležitou věcí u koní je čistit jim každodenně spěnačky, zvláště vzadu nad patkami, kde se usazuje nečistota a rozežírá kůži, zaviňujíc podlomy. Čistění to děje se nejlépe kusem pytloviny, kterou přes spěnačku přehodíme, stoupneme před koně, vezmeme do každé ruky jeden konec a pak střídavě za ně potahujeme.

— Rezavý pluh špatně odhazuje a svádí oráče k proklínání. Naolejujte všechny radlice a zavčas vyleštěte.

— Zapřahejte nyní koně častěji, aby se ochodili, neboť se pak na jaře koně po celou zimu zahálející snadno od chomoutu otlačí a musí pak v nejpilnější době státi.

— Příliš teplé stáje jsou dojivosti krav na úkor. Přílišným tepiem tělesné ústrojí dojnice ochabne, kráva tak rychle netráví a krev obíhá pozvolněji, následkem čehož ani mléčné žlázy tak pilně nepracují. Nejlepší teplota ve stájích pro dojnice jest 55 st. F.

— Chceme-li na jaře štěpovati, nařežme si nyní rouby na stromech žádoucích druhů a dejme je do sklepa spodním koncem do vlhkého písku. Sklep nesmí být příliš teplý.

— Nyní je nejvyšší čas dopsati si na různé semenářské školkařské firmy o cenníky, abychom si mohli semeno aneb sadbu zavčas objednati.

Neobyčejná zima působí velmi nepříznivě na játra, tak že tyto nemohou správně pracovati. Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen pravidlují játra a přinášejí zdraví.

Předplat'te se na Pokrok pouze $1 ročně.

Sesláblý muž.

Opis znamenitého receptu zasýlán je zdarma všem těm, kteří pomoci potřebují. Přečtěte si toto oznámení od začátku až do konce. Žádná zásylka na dobírku nebo léčení humbukářskými prubami.

Já si přeji naléziti muže, kteří trpí vyčerpáním následkem pokleslé z mládí. Slyšte mou radu. Zastavte pokusy s léčením na pruhu, elektrickými pásy, "specialisty" neb jiným lstivým léčením. Pásy vás nemohou vyhojit a stálé brání medicín zničí vaše zažívací ústrojí, otráví váš celý system a přivodí vaši nemoc k nevyléčení.

Já jsem trpěl mnoho let následkem vystředností v mládí a já trpěl na varicocele, nervosnost, ztrátu semena, slabou paměť, ztrátu mužství, ztrátu životní síly, na skleiost myslí, na bojácnost atd. a já byl dosti blahovým užívat vše, co mi bylo radíno a co jsem kde četl, ale bylo mi stále hůř, než lépe. Na konec jsem objel do staré vlasti, kde jsem navštívil jednoho nejpřednějšího lékaře, který mne úplně uzdravil. Tento vynikající a drahocenný předpis, který mne úplně vyléčil, mám stále v mém vlastnictví. Jelikož vím z vlastní zkušenosti, jak těžko jest v této zemi nalézti vyléčení, rozhodl jsem se pomoci lidem a každému, kdo trpí jako já trpěl který mi dopíše jsem ochoten zaslati v uzavřeném dopisu opis tohoto znamenitého receptu zároveň a potřebnou informaci úplně zdarma. Tento recept sestává z vlivuplných ale neškodných léků a jest tak sepsán, že si je můžete nechat udělati v každé dobré lékárně za nepatrný poplatek. Já vím, co tento znamenitý lék vykoná. On vás vyhojí. Následujte moji radu, sprabujte to a naleznete v tom to nejlepší, co jste dosud užívali a zajisté vás to úplně vyhojí.

Nemějte mne za jednoho z mnohých šibovačů, kteří znesctívají lékařskou vědu nahlazením "předplatí zdarma", "léčení zdarma" pásy zdarma atd. Jako vnadidlo na vaše peníze a bezcenné a často nebezpečné léky, zasílením je na dobírku. Já sic nezasílám na dobírku, nemám nic na prodej a zachovám vaše jméno v tajnosti. Všechno, co žádám za mé služby, je 50 cts., pakli se vyhojíte. Za žádných okolností nežádám víc, než tento malý obnos a vy jej nemusíte dříve zaslati, než až když jste úplně vyhojeni a dovedete lépe oceniti mé služby vám prokázané. Nezapomeňte, že vy dostanete předpis a všechny informace zdarma a nemáte nic k placení než až jste vyhojeni a to ještě jen 50 cts.

C. BENTSON, L. J. Box 622, Chicago, Ill

Proč se paní Veronika ulekala.

Malá upomínka z rodného města.

Paní Veronika Vodrážková. Ano, paní Veronika Vodrážková! Naposled nemáte ani potěšení ctihodnou tu paní znáti? Ach, je mi líto, ale u nás znají každé dítě, ach, co pravím, každý pejsek! Psi a děti prchají před ní na mili cesty a ti moudří se jí vyhýbají!

Ježto P. Z. nepřináší obrázků, pokusím se o popis její majestátní postavy i její markantní tváře.

Proč jsem řekl majestátní?

Inu, za její postavou by se skryl kyrysník.

A ta její tvář!

Prosím vás, viděli jste někdy turka?

Totiž nemyslím živého. Ale takovou kulatou tykev, my tomu říkali jako děti turek, který, když dozraje, leskne se jako vyčištěný měděnec a posázený je tu a tam žlutými bradavicemi. Neračte tudíž představu tu s mysli pouštěti! Ten turek má s vrchu řídké černé vlasy, pod hustým obočím, mezi očima důkladný nos, obecně španělský nazvaný, pod nosem chmýří a pod chmýřím masité rty, na nichž sedí modravé pupence. Rty jsou stále rozpuklé jako poupě. Rozpuknutí to způsobily dva žluté zuby, které si dopřávají vyhlídky do tohoto mizerného světa.

Ano mizerného! Paní Vodrážková je o té mizerii tak důkladně přesvědčena, že má chudák celý život co opravovati a kárati. A proto ten útěk psů a dětí a opatrné se vyhýbání odrostlých.

"I osobo zlatá", spustí Vodrážková v dobrém, "kam pak se ženete? Inu, mladice, mladice, jak pak jinak! Ale že jsem si právě vzpoměla. Ty vaše slepice s tím proklatým kohoutem vám rozšlapu. Věřte nebo nevěřte a pak si jděte třeba k panu krajskému. Holota hrabavá všechen ječmen mi to vyhrabe z pole. Ale to je tak. Hospodyně coura a drůbež zloděj. Tak! tak! Jak povídám rozšlapu a pak si je dejte třeba do nudlí."

Šťastná sousedka utíká, jako by jí hlavu zapálil, a když neutíká, bývá ještě hůře; doví se, jaký byl děd, bába a celé příbuzenstvo do třetího kolena. Všechno má ctihodná paní v evidenci a zná každou rodinu ven a ven.

Proto ten rešpekt.

Stalo se, že právě před vánočními svátky dostala paní Veronika Vodrážková psaní z Prahy, kdež má provdanou dceru. Dcera psala, že se jí narodil hošík a sama že nemůže domácnost obstarati, tak tedy že prosí maminku, kdyby aspoň na první ty chvíle přijela, že doma se už nějak obejdou a proto že ji jistě očekává.

"No, tátovi udělám pár placek a pojedu", rozhodla se milá matka a ježto Vodrážka za těch mnoho let "šťastného manželství" si odvykl mluviti, bylo rychle všechno pořízeno.

Ten den před odjezdem vynadala Veronika všem sousedům do zásoby, pak připravila dceři: pytlík jahel, pytlík sušených švestek, košík buchet a jablk, pytlík krupek, pytlík čočky, trochu hrachu, hroudu tvarohu a králíka.

Ráno ještě za tmy vydala se s Vodrážkou na cestu.

Vodrážka si na ta její zavazadla vzal trakař a než se sousedé probudili, putovali manželé do města asi hodinu vzdáleného, kdež ctihodná matrona měla vsednouti do vlaku.

Ale běda! Na nádraží bylo lidí jako much a všecko jelo do Prahy. Vlak přibral všecky vozy ze stanice, ale na perroně stál ještě celý houf lidí. Co s nimi? Tlačili se jako slanečky do vozů třetí a pak druhé třídy. Všecko bylo již plno a paní Veronika stála ještě pořád na perroně.

"A to bych se na to podívala," spustila na pána s lesklými knoflíky, "abych nejela, když jsem si koupila kartu! Dcera mi v Praze umírá a já tu čučím. A proč tu čučím? Sednu vám třeba na střechu ale pojedu!"

"To je baba jedovatá," povídá řediteli stanice průvodčímu, "daj' jí honem někam, ta by tu dělala kravál".

"Není místa, opravdu není, leda v první třídě", odpovídá utrápený a uhoněný průvodčí.

"Hoděj' ji tam, nezbývá nic jiného!"

A vskutku nezbylo nic jiného a tak milá paní Veronika dostala se se všemi pytlíky a košíky do první třídy a jela sama.

Dostala se tam těžko, ale přece se tam dostala.

"I pro sáně v plotě", řekla si, když se trochu porozhlédla. "Tady je to jako v zámku. Sednout na to nesmím, sic to všechno pocuchám. Ale bodejť, sednu na to, vždyť mám kartu!" upokojovala své svědomí. Ohmatala všecko, záclony, sedadla a stále broukala při tom na světskou marnost.

Vlak zatím uháněl a pošmurný den zvolna se rozjasňoval. Na stanici se vlak nezastavoval, ježto nemohl nových cestujících přibírati.

Vodrážková vytáhla z košíka buchtu, aby zahnala dlouhou chvíli, usedla pohodlně a chtěla právě do ní kousnouti, když jí přišlo, aby podívala se před sebe. Trhla sebou, jako kdyby ji bodl. Proti ní sedí cizí ženská. "Pro Kristovy rány, kde se tu vzala? A jaká divná ženská. Vlňák má na hlavě a pod vlňákem bílý šátek a pod ním měděné čelo, oči se jí lesknou, nos má jako okůrku a v ústech hrozné zuby."

Vodrážková jen sedí a dívá se na ženskou. V hlavě se jí všecko motá jako kolotoč. Vždyť tu seděla sama a najednou je naproti ní ženská! A jak kouká — jako sova! "Hu, ta má kukuč"! zabručela Vodrážková, ale zamlčela se ihned, neboť ona ženská pohnula rty jako opice.

"Ani se na ni dívat nebudu", řekla si paní Veronika v duchu a odvrátila hlavy, ale to přece zahlédla, že ta ošklivá ženská také hlavu odvrátila.

Vůbec děly se pak ve voze divy, jak paní Veronika dceři později v Praze vypravovala. "Když jsem se hnula, ženská se také hnula, když jsem se shýbla, ženská se shýbla, když jsem se ušklíbla, ženská se ušklíbla.

Pot mě vyvstal na čele. Kdyby ta ženská bývala aspoň k obrazu božímu stvořena, neřekla bych nic, ale s takovou čarodějnicí seděti sama a sama, ne, to jsem nemohla vydržeti.

Nejspíš to byla babička samého lucipera. Holka, ta ti měla oči, nos a hubu, ani to nemohu povědít.

Celá spocená strachem vstanu, ženská také vstala — a to mě dodalo. Víš, nebojím se žádného, ale z té megery šel strach, zkrátka já prásknula do bot. Ženu se do dveří a ven. Vyběhla sem mezi vozy, ale i tam mi bylo úzko a proto jsem vrazila do jiného vozu. Bylo tam pino a já musela státi ve dveřích až do Prahy.

Ten strach se mne spadl, ale proto jsem se přece ohlížela celou cestu, jestli ten divous, odpusť pámbu hříchy, za mnou nejde. To jsem holka zkusila.

V Praze mi konduktor vyhodil mé věci a když jsem mu chtěla povídat o té ženské, povídal, že nemá na hlouposti času.

Inu, člověk neruda. Pěkné hlouposti, vyděsit člověka!"

Nemocná dcera vyposlechla všecko s úsměvem.

"A povídáte maminko, že ta ženská měla vlňák a bílý šátek pod ním?"

"Měla, holka, měla, vidím ji před sebou jako živou."

"A že dělala všecko co vy maminko?"

"Všecko, když jsem se ušklíbla, vycenila na mne dva zuby. Jak si na to vzpomenu, celá se třesu."

"Už vím, kdo byla ta ženská", řekla dcera propuknouc v hlasitý smích. "Byla jste to vy sama. No, nehněvejte se. Myslím, že vás dali do první třídy, kde jsou zrcadla!"

Stará paní Veronika zůstala jako omráčena. Aby se vzpamatovala, udeřila se pěstí do čela a vyšla beze slova po kuchyně.

"O já blázen, já starý blázen!" zaslechla dcera z kuchyně a přitiskla si peřinu na ústa aby udusila smích.

Než přišel zeť, přišla paní Veronika k dceři a kladouc ukazovák na rty, řekla:

"O té ženské před Johanem ani muk! To mne znáš!"

"Maminko, vy byste si měla koupit zrcadlo, vždyť už ho nemáte dvacet roků", napomíná dcera svou matku, "a byla byste si uspořila všechno to leknutí."

"To tak, já se nechci sama na sebe koukat, mám už toho dost z té železnice," odvětila stará a bručíc vyšla opět ven, aby připravila večeři.

Tragikomický výjev v italské sněmovně. Z Říma se oznamuje: V poslední schůzi parlamentu kritisoval posl. Decesare prudce nové uspořádání musea neapolského a složení dozorčího úřadu, jehož členy jsou též dva umělci. Mezi ním a radikálem Mirabellem rozpředl se velmi živý dialog. — Mirabelli: "Jste snad archaelog?" — Decesare: "Ale mlčte, vždyť nedovedete ani číst ani psát!" — Mirabelli: "Vy jste hlupák, zmetek!" — Decesare: "Sám takový . . ." — Mirabelli: "Lumpe, pobudo . . . ." — Předseda zoufale zvoní. Oba poslanci častují se i nadále čestnými tituly, načež se v debatě pokračuje. To se přihodilo dopoledne; odpoledne přihlásil se Decesare opět o slovo a přečetl prohlášení, že urážky proslovené proti Mirabellovi, odvolává. Potom povstal Mirabelli a pravil, že též on lituje upřímně nadávek, jimiž častoval Decesara. Oba bývalí protivníci hledí si chvíli lítostivě do očí, pak nemohl Decesare déle opanovat svoje pohnutí, dlouhými kroky se ubírá se svého místa na pravici k Mirabellovi, jenž sedí na krajní lavici. Mirabelli přijal kollegu s otevřenou náručí a oba se objali. Poslanci tleskají pochvalu, nastalo všeobecné radostné rozčilení, že dva protivníci se smířili a dva přátelé se nalezli.

Zima ve Floridě.

Proč si to nezařídíte tak, abyste mohli stráviti zimu v krajině slunečného jasu a květin? Vydání se zimním pobytem ve Floridě spojené jest tak nepatrné u porovnání s prospěchem, jakého docílíte, že netřeba vám vydati v šanc své zdraví v chladné, nepříjemné zimě na severu. Nedomnívejte se, že největší pohodlí nalézti lze toliko v drahých hotelích. Ve skutečnosti jest ve Floridě na sta hotelů, v nichž pohodlí prvé třídy dostane se vám za $8.00 týdně a výše.

Chystáte-li se na cestu, mějte na zřeteli, že dráha "Dixie Flyer" skýtá vám rozkošnější cestu ze St. Louis do Jacksonville, Fla., nežli kterákoli jiná veskrzná dráha ze západu. Žádné přesedání mezi St. Louis a Jacksonville, Fla. Dráha "Dixie Flyer" projíždí i takovými místy jako Nashville, Chattanooga, Lookout Mountains, Chickamauga Park, Atlanta a Macon. Vyjedete-li ze St. Louis večerním vlakem Illinois Central dráhy, přibudete do Jacksonville druhého dne ráno, v čas, abyste učinili přímé spojení na Union nádraží v Jacksonville, Fla., se všemi pobočními liniemi.

Zvláštní okružní lístky turistické pro zimní jízdu, dovolující zastávky v obou směrech, jsou nyní na prodej, platné k návratu až do 1. června 1904 včetně.

Dopište si o krásnou illustrovanou knížečku a podrobné informace ohledně cen, zaopatření v hotelích, rozvrhu jízdy atd.

W. H. BRILL,
Dist. Pass. Agt., Ill. Central R. R.
19 Omaha, Neb.

Solidní stříbro není tak pevné a trvalé jako toto zvláště těžké pravé stříbření. Jest zaručeno, že podrží svou krásnou stříbrnou barvu po celý váš život. Mužské neb dámské s odkrytým ciferníkem, nepropouštějícím prach ani vlhkost, s nejlepším americkým strojkem, opatřeným plně drahokamy, seřízené a upravené. Nic lepšího a praktičnějšího nenabídnuto dosud za tu cenu. Zašlou se s elegantním mužským neb dámským řetízkem, C. O. D. za $3.25 a expresní výlohy s výsadou volné prohlídky před zaplacením. Bude li $3.25 zasláno s objednávkou, dáme krásný řetízek zdarma a zašleme hodinky poštou registrované, čímž vám ušetříme expresní výlohy. Zdarma jedny hodinky obdrží, kdo koupí neb prodá šestery. Pište, chcete-li mužské neb dámské.

ATLAS JEWELRY CO.,
521 Metropolitan Block, Chicago.

Náš veliký katalog, obsahující 600 různých hodinek, skvostů, hodin, pušek, revolverů, nožířského zboží, kuřáckého náčiní, šicích strojů, bicyklů atd. zašle se po obdržení 2c. v poštovních známkách. 8r

Dra. FENNERA

Léčení ledvin a bolestí v zádech

Všechny ty mnohé ledviny, měchýře, mužských ústrojí

Též rheumatismus, bolesti v zádech, vadný vodnatelnost, ženské nemoce.

Nedejte se odstrašiti. Jest jedna pro vás, že-li nutno, dopište dra. Fennerovi.

Zachraňte celý život svůj léčením takovýchto případů jako jsou vaše. Všechny porady zdarma.

"Kámen usadil se v mém močovém měchýři. Po využití několika lahví Dr. Fenner's Kidney and Backache Cure vykálel jsem kámen pohvězdní velikosti kuličky, jakými si hrajou dítky. Lék zamezil další jeho tvoření. Byl jsem vyléčen. W. T. OAKES, Orrix, Va."

Na prodeji: V lékárně 2225 Q ul., So. Omaha. S. A. Beránka, 16. a William ul., Omaha. Jos. Tučka, 2412 jižní 13. ul. Omaha. Emila Černáka, 1902 jižní 13. ul., Omaha. R. Robinsona, č. 524 jižní 16. ulice. U lékárníků Soc., 81. Poždejte o knížečku — je zdarma.

Tanec sv. Vita jistě se vyléčí. Odčítejte Dr. Fenner, Fredonia, N.Y.

Pozemek na prodej.

160 akrů dobrého pozemku, bez budov, částečně vzdělaného, kterýž asi před půl rokem koupen byl za $3,500, prodá se nyní za hotových $2,500, aneb vymění se za obchodní budovu v stejné ceně. Pozemek ten vzdálen jest od West Point asi 100 mil v Holt okresu, 5 mil od městečka Ewing a od jiného městečka pouze 2½ míle. Bližší podrobnosti sdělí ochotně

Charles Krepela,
11— West Point, Neb.

Největší MASNÝ KRAM

na již. straně města vlastní krajani

Bratří Kunclové,

Číslo 1244 jižní 13. ul.

Největší zásoby masa všeho druhu uzenek, salámů, šunek a vůbec všeho, co v obor tento spadá.

Ceny levnější, než kdekoliv jinde:

ABSTRAKTY

— VYHOTOVUJE —

S. M. Sadler,

17th and Farnam. Patterson Blk.

Zeptejte se naň u tohoto listu. Tel. 1326

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

THE MKT AND T
MISSOURI, KANSAS & TEXAS LINES

Pullmanovy Buffetové spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejlepší dráha do všech míst

Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží.

Jde přímo do

Denison,	Sherman,	Greenville,
Dallas,	Ft. Worth,	Hillsboro,
Waxahachie,	Waco,	Temple,
Belton,	Taylor,	Gainesville,
Lockhart,	Henrietta,	San Marcos
La Grange,	Denton,	Alvarado,

HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Pozor čtěte! Pozor čtěte!

Časopis

'Příroda a život'

přináší cenné vědecké články o přírodním léčení, o léčení různých chorob, alkoholismu, o zdravotnictví, články výchovné a sociální, jakož i různá pojednání o povznesení hmotného i mravního stavu člověka. 1. číslo VI. ročníku vyšlo již v měsíci lednu. Roční předplatné pouze 2 koruny. Ročně 12 čísel. Objednávky a předplatné přijímá administrace "Příroda a život" ve St. Strašnicích č. 76 p. Vršovice.

ILLINOIS CENTRAL — CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE — RAILROAD

Výlet do Floridy

po dráze "Dixie Flyer"

osobně řízený.

Ve čtvrtek dne 14. ledna vypraven bude z Nebrasky do Floridy výletní vlak, sestávající vesměs ze Standard a turistických vozů z Omahy a Lincoln po dráze Burlington do St. Louis a odtud po dráze "Dixie Flyer" do Jacksonville.

Tento výlet bude osobně řízen a bude pod správou našeho řiditele výletů, kterýž jest dokonale obeznámen se zajímavými místy na cestě a ve státu Florida.

Jeden den bude ztráven v St. Louis návštěvou výstaviště a jiných zajímavých míst. Cesta za denního světla z Nashville do Atlanta bude zajímavou a příjemnou, ježto trať sleduje cestu pověstného pochodu generála Shermana k moři.

Jest radno požádati v brzku o místo ve spacích vozech. Dopište si o úplné podrobnosti a o výtisk illustrované knížečky, obsahující náčrtek cesty. 22x3

W. H. BRILL, Dist. Pass. Agt., OMAHA, NEB.